

Ændringsforslag forelaa. Vi have anseet det for ønskeligt, at dette Spørgsmaal paany kom under Thingets Overveelse, da dette Forslag ved forrige Behandling ved foretaget Navneopraab faldt med 28 Stemmer mod 27, altsaa kun med een Stemmes Overvægt.

Tobiesen: Jeg skal tillade mig at ytre et Par Ord angaaende det Ændringsforslag, som jeg er Medforslagsstiller af. Det blev under forrige Behandling fra flere Sider yttret, at det var en Tølelsesjag, hvorvidt man vilde give Kvinden en Plads i dette Lovforslag eller ei. Det er for mig slet ikke nogen Tølelsesjag; det er for mig en fuldkommen Principjag, og det er derfor, at jeg har anseet mig berettiget til at drage Sagen frem igen uagtet den Afstemning, der fandt Sted her sidst. Det er ifølge det Princip, at man skal agte og respectere Andres Rettigheder paa de Omraader, hvor man stærkest fordrer sine egne Rettigheder respecterede. Det er jo i Reglen et temmelig sikkert Kjendemerke paa et Folks aandelige Standpunkt, hvilken Plads der anvises Kvinden, og vi have jo i den efter Grundloven forløbne Periode gjort betydelige Skridt i Retning af at anerkjende Kvindens Ligeberettigelse paa saadanne Omraader, hvor der ikke lader sig sige Noget til Fordeel for det mandlige Kjøn's Præponderance. Vi havde allerede tidlige forandret Arveloven, der indtil 1845 som bekjendt deelte saaledes mellem Manden og Kvinden, at Manden tog den dobbelte Part mod Kvinden. Vi have nu ogsaa forandret dette Forhold for Børnernes Vedkommende og erkjendt, at en Mand's Børn dog virkelig staae ham lige nær, saa at Formuen bør deles lige mellem dem ved hans Død. Vi have besluttet, at Kvinderne skulle være fuldmyndige ligesom Mændene, naar de have opnaaet 25 Aars Alderen, og jeg beder bemærket, at det ingenlunde var ved Regjeringens Initiativ, at denne Beslutning blev tagen, idet det var

Landstinget, der gav det Forslag, der fremkom, den Fylde, det nu har faaet. Vi have senere optaget Kvinder i offentlige Bestillinger — vel ikke i stort Omfang, men vi have dog gjort Skridt dertil. Saaledes have vi stillet os til Sagen paa det borgerlige Omraade. Nu beder jeg det ærede Thing tage under Overveelse, hvad det nu er for et Omraade, vi her have under Behandling. Det har jo lydt rundt omkring, at vi paa Folketirkens Gebeet maae slippe Baandene, maae give Enhver Frihed til at være sig, saa vil Tilfredshed opstaae indenfor Folketirken, og saa vilde al Udtræden af den og alle de lidet ønskelige Udværter paa den blive borte. Nu begynde vi at optage dette Hverv, nu begynde vi at behandle en Række af reformerende Love paa Folketirkens Omraade. Og hvad er saa et af de første Skridt? Det er, at vi stille alle Kvinderne udenfor! Vi have taget Enfer med efter en Afstemning her i Salen med 1 Stemmes Overvægt, altsaa med saa liden en Overvægt, som man vel kunde, hvis det skulde blive til Lov. Det er den første Rørelse fra Mændenes Standpunkt overfor dette Spørgsmaal! Det er den megen Frihed, som man har raabt paa, at man vilde give i Folketirken for at gjøre den stærk og velbehagelig for alle dens Medlemmer, for at Alle skulde kunne føle sig tilfredse! Nu gad jeg dog spørge: Hvad er det for en Ret, her er Tale om? En Ret til at vælge de Mænd, der skulle træde sammen for at vælge en Sjælesørger. Jeg skulde dog mene, at den aandelige Modenhed, den aandelige Interesse og den aandelige Dygtighed — og jeg skulde dog troe, at det er disse Momenter, der bør være Grundlag for Rettigheden; vi give dem et andet Udtryk gennem Loven, men de ere dog Grundlag for Rettigheden — maae antages at være tilstede hos en Kvinde, naar hun har obtineret den Alder, som er sat som Betingelse for at deeltage i Valget, og jeg har heller ikke hørt, at Noget